

Nr 40

Av herrar Lager och Adolfsson, om ökad trygghet i anställning i vissa fall.

(Lika lydande med motion nr 50 i Andra kammaren)

Allt fortfarande finns det en gränsdragning mellan arbetare och tjänstemän inom industriell och kommersiell verksamhet. Den senare gruppen av löneanställda har vissa förmåner i anställningsvillkoren som de förra saknar. Denna uppdelning av de anställda i olika kategorier med åtföljande skillnad i anställningsvillkoren har för länge sedan mist sitt berättigande. Det finns inte längre någon skillnad i produktionslivet mellan den kollektivavtalsanställda arbetaren och den — oftast likaledes kollektivavtalsanställda — s. k. tjänstemannen.

Olikheten mellan de båda kategorierna upprätthålles emellertid i anställningsvillkoren. De s. k. tjänstemännen har betalning också för de första sjukdagarna, har bestämd och längre uppsägningstid, är skyddade mot permitteringar och har i allmänhet kortare arbetstid än arbetarna.

I olika sammanhang har denna överlevda och gammalmodiga kategoriklyvning påtalats, och kraven på en utjämning genom att ge också de kollektivavtalsanställda arbetarna samma förmåner och rättigheter som tjänstemännen växer sig allt starkare.

I den pågående avtalsrörelsen mellan Svenska arbetsgivareföreningen å ena sidan och Landsorganisationen å andra sidan har också krav ställts på ersättning för de s. k. karensdagarna vid sjukdom, permitteringslön, avgångsvederlag och sist men inte minst tryggheten i anställningen. Om utgången av dessa förhandlingar vet vi i närvarande stund intet.

Måhända lyckas den fackliga rörelsen genom sin styrka pressa företagarna till medgivanden på dessa punkter. Måhända är dess styrka inte tillräcklig. Om det senare antagandet visar sig riktigt, måste arbetarrörelsens *samlade* styrka sättas in. Den parlamentariska kraften måste förena sig med den kraft, som finns i den fackliga rörelsen för att genomföra de ovan nämnda kraven på likställighet bland de anställda inom näringslivet.

Regeringen har alltid möjligheter att ta initiativ för att medelst lag-

stiftning lösa dessa frågor. Den har hittills inte utnyttjat denna sin möjlighet. Riksdagen har också möjligheter att ålägga Kungl. Maj:t att ta sådana initiativ. Det är detta vi önskar att riksdagen skall göra, därest de ovannämnda kraven inte blir tillgodosedda i avtalsrörelsen.

Med hänvisning till vad här anförts och i övertygelse om att samtliga här berörda frågor är tillräckligt utredda föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till lagstiftning respektive sådan ändring i gällande lagar och förordningar, att alla anställda inom industriell och kommersiell verksamhet tillförsäkras skydd mot avskedande, lön vid permittering, avgångsvederlag och lön under de s. k. karensdagarna vid sjukdom.

Stockholm den 15 januari 1964

Fritjof Lager

Gunnar Adolfsson